

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE [СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/channel/UCvTj0k1k1k1k1k1k1k1k1k1) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 19. СЕПТЕМБАР 2021. ☞ Број 107. ☞ Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 19. / 6. СЕПТЕМБАР 2021. ЧУДО СВ. АРХАНГЕЛА МИХАИЛА	НЕДЕЉА 13. ПО ДУХОВИМА ГЛАС 4. Јутрење – Јеванђ: Друго Васкрсно Мк. 16, 1-8 Лит. Прва Кор: 16,13-24; Јев.. Мт. 21, 33-42
ПОНЕДЕЉАК, 20. СЕПТЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ МАЛЕ ГОСПОЈИНЕ У 19ч
УТОРАК, 21. СЕП., РОЂЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 23. СЕПТЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ
СУБОТА, 25. СЕПТЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 26. СЕПТЕМБАР СВ. СВЕШТЕНОМУЧЕНИК КОРНИЛИЈЕ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЦРКВА ЈЕ ЗАТВОРЕНА УСЛЕД ПАНДЕМИЈСКИХ МЕРА НАМЕТНУТИМ ОД ДРЖАВЕ.	

ЧУДО СВЕТОГА АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

Спомен чудеса светог Архангела Михаила. У Фригији беше једно место звано Хони (погружење) недалеко од Јерапоља; и у том месту извор воде чудотворне. Када апостол св. Јован Богослов са Филипом проповедаше Јеванђеље у Јерапољу, он погледа на оно место и прорече, да ће се на том месту отворити извор чудотворне воде, од које ће многи добити исцељење, и да ће то место посетити велики Архистратиг Божји Михаил. Ускоро за тим испуни се ово пророчанство, отвори се извор воде, који се прочу на све стране због своје чудесне силе. Неки незнабожац у Лаодикији имаше кћер нему, и због тога беше у великој жалости. Но у сну му се јави Архангел Михаил, и упути га да води кћер своју на тај извор, па ће оздравити. Отац одмах послуша, одведе кћер своју и затече на води тој много народа, који дође да

тражи спасења себи од разних мука. То беху све хришћани. Тада тај човек упита, како треба искати исцељење, а хришћани му рекоше: „у име Оца и Сина и Светога Духа треба молити Архангела Михаила“. Човек се онај тако и помоли, и

кћер своју напоји оном водом, и девојка поче говорити. Тада се онај незнабожац крсти заједно са ћерком и целим домом својим, и сагради код извора онога цркву у име Архангела Михаила. Доцније се на том месту настани један дечак, по имену Архип, и подвизаваше се ту тврдим подвигом поста и молитве. Незнабошци му чињаху многе пакости, јер им не беше по вољи, што од хришћанске светиње толика сила исхођаше и народ многи к себи привлачаше. Па у злоби својој навратише оближњу реку, да потопа и цркву и извор. Но по молитви Архиповој јави се св. Архангел и отвори у стени крај цркве једну расулину, у коју се погрузи навраћена река. Тако се спасе оно место, и назва се Хони – погружење – јер се река погрузи у отворену провалију. Св. Архип подвизаваше се ту до 70. године своје и упокоји се мирно у Господу.

КАМЕН КОЈИ ОДБАЦИШЕ ЗИДАРИ, ТАЈ ПОСТАДЕ ГЛАВА ОД УГЛА

Проша Милораг Лончар

Све што је пророковано за Господа обистинило се, а ту потврду налазимо и у данашњем јеванђелском штиву. Господ Исус Христос користи сваку прилику да својим слушаоцима и следбеницима скрене пажњу на та пророчанства. Ово чини, наравно, да би им показао да је Он уистину тај пророковани Месија, Који ће спасти народ Израилев. Како ли је само пророк Давид знао да ће тај Месија да буде за њега спасење? Он који је одбачен, да постане „глава од угла“. Спаситељ поставља питање својим ученицима: „Зар нисте никада читали у Писму: Камен који одбацише зидари, тај постаде глава од угла; што би од Господа и дивно је у очима нашим“ (Мт. 21,42)?

Спаситељ овде цитира пророка Давида, који пророкује: „Ти си постао моје спасење. Камен који одбацише зидари, који постаде глава од угла“ (Пс. 117,22) Овај цитат је значајно заступљен у литургијској употреби, а о њему говоре и други апостоли. Они сви сведоче о Његовом славном доласку „у име Господње“ (Мт. 21,9; Мк. 11,9; Лк. 19,31) Иако је био одбачен од људи, шибан и разапет на крсту, Он је победио све своје противнике и доказао да су се у свему обистиниле речи пророка Давида, Његовог претка по телу, о томе да је Спаситељ односно „глава од угла“ Цркве створене „ради нас и ради нашега спасења“.

У причи, пак, о злим виноградарима Господ прича историју спасења рода људског. Власник винограда је Бог, који је све створио, засадио виноград и поверио га виноградарима на бригу о винограду. Виноград су људи Божији, а виноградарима старешине јеврејског народа. Када је хтео да „убере летину своју“ послао је слуге своје (старозаветне пророке) да објасне виноградарима да је време „жетве“ и да треба да донесу род домаћину и власнику винограда. Међутим, они

су, заслепљени похотом и жељом да се туђим добром обогате, решили да протерају и побију пророке, рачунајући да ће тако моћи приграбити газдино добро за себе. Када Власник винограда посла и друге слуге, те пошто им се исто десило као и првима, Он реши да пошаље Сина Свога Јединородног, рачунајући да ће се ови постидети. А они, руковођени свиме оним на што ђаво људе инспирише, једноставно кажу: „Ово је насљедник; ходиће да га убијемо, и да приграбимо насљедство његово“ (Мт. 21,38) Закључак Христов је да ће господар винограда казнити зле виноградаре, а да ће виноград дати другим виноградарима. Ово је читава једна драма рода људског, испричана у овом кратком дијалогу Христа са Његовим слушаоцима.

Овако је свети Николај Велимировић записао о тој драми: „Шта ће учинити Господар злим виноградарима? Ко што њих, и кога? Управо сам Господар њиха што зле виноградаре. То осуђени на смрт њиха Своје судије и убице. Како језовић разговор између Једнога њрег смртју и друћих њрег злочином! Обично они, који су њрег смртју, збуњени су и не знају шта њворе док су судије – ако су њраведне – њрсебне. Овде је сасвим обрнут случај. Христос, који зна за њајно решење старешина да Га убију, њрсебан је и зна шта њвори, док су Његове њњраведне судије збуњене и не знају шта њворе. Тако сваки злочин одузима човеку две ствари: храброст и њамеш“.

Тумачи Светог Писма се слажу да су ови „други виноградарима“ следбеници Христови, „Нови Израил“, сви људи који се у име Христово крсте и следују Га верно, верујући да ће Он, Који је за себе рекао „Ја сам Врата“, свима омогућити улазак у „радост Оца Његовог, Који је на небесима“.

За нас је најважнија јеванђелска порука то да је Христос тај одбачени камен, Који се својом

божанском моћи и човечанском у-порношћу и спремношћу на жртву, уградио као „крајеугаони камен“ – темељ Цркве – чији смо ми чланови. Зато се свака невоља која нас сналази лако подноси, јер знамо да ништа од тога нема вечни карактер. Само је Бог вечан, а по благодати Његовој, сви они које је Бог створио. Разлика је само у томе што ће једни живети са Богом а једни без Бога.

Данас, у светлу догађаја који се на овај или онај начин дотиче свакога човека, који по много чему чине одређену прекретницу у нашим животима, некако смо у прилици да више размишљамо о себи и свом односу са Богом.

Нови богоборци, представници власти, који Бога истерују из наше средине, под изговором да се боре за наше животе, наметнули су један наротив о томе како ми њима треба да будемо захвални што нам одузимају слободу, која је поред нашег живота, највећи дар од Бога. Онда се питају шта је то погрешно са нама!

Наш одговор је да ништа није погрешно са онима који желе да задрже мало људскости, човечности и боголикости. То је све оно чега су се ови људи одрекли због учвршћивања овоземаљске власти. Они не осећају никакву благодарност Богу за своје постојање, за сва добра која имају у овоме животу. Они нису у стању да то осећају, јер су изгубили осећај да Бог постоји. Јер да верују да постоји, зар би они у својој здравој памети истеривали Бога из своје средине и то у тренуцима када нам је најпотребнији.

Ови изгубљени властодршци, који по свему судећи успешно служе мамону, у много чему подсећају на зле виноградаре, који су убили Сина власника винограда. Амин.

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 19. СЕПТЕМБАР

*САД ЈЕ ДУША МОЈА ЖАЛОСНА; И ШТА ДА
КАЖЕМ? ОЧЕ, САЧУВАЈ МЕ ОД ОВОГА
ЧАСА; АЛИ ЗАТО ДОЂОХ НА
ЧАС ОВАЈ (ЈОВ. 12, 27)*

У овај свет земаљски ништа реалније није ушло од Господа Исуса Христа, ништа реалније као Бог и ништа реалније као човек. Уистини сав овај свет изван Исуса Христа изгледа призрак. Ни земља ни вода ни ваздух ни светлост немају ни изблиза ту реалност коју има Он. Гле, све ће ово проћи, о Он ће остати. Ваистину Он је камен темељац једног непролазног света, и само онај, или оно, што се припије чврсто из тај камен, моћи ће суделовати у том непролазном свету, непролазној реалности. Бурни али немоћни таласи времена срдито су ударили, и данас ударају, час о реалност Божанства Христова час о реалност Човечанства Његовог. Јер колико је требало хришћанима труда, отварају очи безбожницима, и доказују Божанство Христово, толико им је требало труда да отварају очи јеретицима и доказују Његово Човечанство. Но Дух Свети свезнајући постарао се унапред, и пре Јеванђелиста спремио оружје хришћанским борцима унапред. *Сад је душа моја жалосна.* Зар би Господ осећао жалост да није био прави човек, подложен свима немоћима телесне природе изузев греха? И не само жалост но и страх: *Оче, сачувај ме од овога часа.* Ово говори немоћна природа човечја, која се грози смрти (јер о смрти је реч), али не грешна него безгрешна природа човечја, јер Господ одмах

додаје: *али зашто дођох на час овај.* Видите ли, колико је важна смрт Христова? Ми смо њоме испуљени, њоме спасени. Нека се нико, дакле, не зауставља једино на науци Христовој, него нека се пренесе на Голготу и посмотри са ужасом крваву жртву на Крсту, које је принета за грехове наше, за спасење наше из смрадне чељусту змије преисподње.

О Господе Исусе, пострадавши нас ради и нашега спасење раде, помилуј нас још једанпут и још једанпут. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. владику Николај

THE GIFT OF LOVE

WE MUST PASS ON THE GIFT OF LOVE

Me and my mother, standing next to North Monroe Street in Spokane, Washington, near my maternal grandmother's home

My father was a golf pro in Spokane, Washington, during my grade and early middle school years, and the country club was the centre of our family's social life. My brother, Dwayne, and I used to play an average of 18 to 36 holes of golf every day, during the summer months (when we weren't fly fishing in the Spokane River). Our whole family golfed together, although my mother's primary love was music. She was a church organist and choir

director, and eventually became a piano and organ teacher.

My first job was to fill the coin operated water cooler with bottles of soda pop. When we moved from Spokane, Washington, to Sandpoint, Idaho, where my dad became the pro for a small country club, I took on my second job, at the age of fifteen, driving the large tractor that was used to cut the grass for the fairways. Those early years were wonderful, and I often think of how lucky I was to have been blessed with such wonderful, loving, parents.

Our home in Sandpoint, was on the lake, with views of forested mountains off in the distance. Is it any wonder I am so happy living on an island, surrounded by forest, for the forests and lakes of Northern Idaho, were so prominent a part of the environment of my youth.

I was fortunate to have had a close relationship with both my father and mother during the last years of their lives. As an adult, I was gifted with enough time to have let both my parents know how much I loved them, and how I was a product of both their lives. I was able to tell my dad that I saw much of him within myself. His humour, comfortableness with all kinds of people, joy of life, love of history, and, even his size (he was a big man), have been inherited by me, his son.

My mother's love of music, architecture and interior design, are also a part of who I've become, leaving me with the skills to work with our architect on the design of this monastery, and to personally design all the interiors of our monastic buildings. I am clearly the inheritor of the best that my parents displayed in their lives, and I will forever be grateful to them.

Yet, the most important gift I received from my parents was the gift of love. They loved me, and demonstrated their love for me throughout their lives. They also showed me

how to love others, and that ability to be willing to be open to love, and to demonstrate love, eventually allowed me to love God. It was from my parents that I discovered that God was not simply there as a cosmic problem solver, or gift giver, or but was, like them, One Who loved me. God, like my parents, first loved me, and the lessons of love that I learned from my parents, enabled me to be open to the love of God. In turn, the gift of love that came from my parents allowed me to see God as not my own private possession, but One Whom I wanted to share with others.

*Love in Christ,
Abbot Tryphon*

СЛОБОДА И ЗЛО

На питање како је постало зло? – Василије Велики одговара овако: оно је настало онако како настаје мрак када затвориш очи. Онај ко је створио око није крив што си ти зажмурио и што је за тебе наступила тама. Чему служи слобода? – Она служи томе да можеш да изабереш добро и да уживаш у блаженству, као Анђео и као човек, а не да само луташ по земљи као животиња, или да вегетираш као трава. (Св. Филарет Московски)

СЛАВА КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА

Наше вредно Коло српских сестара ево и ове године, на дан Рођења Пресвете Богородице, прославиће своју славу на исти начин као што се то десило прошле године. Молићемо се Пресветој Богородици, заштитници Кола да измоли од Сина свога, Господа и Спаса нашега, да нас властодршци пуне из затворе. Уочи празника, у понедељак увече, служићемо вечерњу службу, а на дан славе Јутрење у 9ч, а Литургију у 10ч. У наставку Литургије благословиће се жито и пресећи славски колач, а наше вредне сестре учествоваће

посредно у овом молитвеном слављу. Поменуће службе ће се директно преносити тако да очекујемо да ће се сестре укључити у ове преносе и молитвено се обратити Богородици да заштити све чланице Кола сестара од сваке невоље као и да их охрабри и подржи у њиховим настојањима у богоугодном делу које чине.

Црквени одбор на челу са свештеницима и председником, братом Петром Дамјанцем, поздрављају наше сестре и честитају им славу, уз искрену благодарност за све што чине за нашу Парохију! Такође, овим честиткама се придружују ученици српске школе са својим учитељима, чланови Хора на челу са хоровађом Савом Ђукићем, Удружење пензионера, на челу са председницом Фолклорна група са својим кореографом као и наши парохијани.

Пресвјатаја Богородице спаси нас!

Уредништво гласника

ПРЕТЦИ НАШИ

АКО ЂЕМО ДА СЕ ХВАЛИМО ПРЕТЦИМА СВОЈИМ, НЕ СМЕМО БИТИ МАЊИ ОД ЊИХ У МОЛИТВИ И ЉУБАВИ – У МОЛИТВИ, ДА БИ НАМ БОГ БИО САВЕЗНИК, ПОМОЋНИК И ЗАШТИТНИК; У ЉУБАВИ, ДА БИ НАМ ЖИВОТ БИО РАДОСТ И СНАГА И СВЕЛОСТ.

Св. НИКОЛАЈ ЖИЧКИ

HYMN TO THE THEOTOKOS

IT IS TRULY MEET TO BLESS YOU,
O THEOTOKOS, EVER-BLESSED
AND MOST PURE, AND THE
MOTHER OF OUR GOD.

MORE HONOURABLE THAN THE
CHERUBIM, AND MORE GLORIOUS
BEYOND COMPARE THAN THE SERAPHIM,
WITHOUT DEFILEMENT YOU GAVE BIRTH
TO GOD THE WORD.

TRUE THEOTOKOS WE MAGNIFY YOU!